

**Tiesas lūgums atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību 281. panta otrajai daļai
grozīt 3. protokolu par Eiropas Savienības Tiesas statūtiem**

Ievads

Šim uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 281. panta otro daļu balstītajam lūgumam grozīt 3. protokolu par Eiropas Savienības Tiesas statūtiem (turpmāk tekstā – “statūti”) ir divkāršs mērķis.

Tā mērķis, pirmkārt, ir noteikt īpašās jomas, kurās saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 256. panta 3. punktu Vispārējai tiesai ir kompetence izskatīt un izlemt jautājumus, ko dalībvalstu tiesas saskaņā ar minētā Līguma 267. pantu ir iesniegušas prejudiciāla nolēmuma saņemšanai.

Otrkārt, šis lūgums ir vērsts uz to, lai apelācijas sūdzību pieļaujamības iepriekšēja vērtējuma mehānisma, kas stājās spēkā 2019. gada 1. maijā, piemērošanas jomā iekļautu apelācijas sūdzības par Vispārējās tiesas nolēmumiem attiecībā uz tādu Savienības struktūru apelācijas padomju lēmumiem, kas jau pastāvēja minētajā datumā, bet vēl nav minētas statūtu 58.a panta pirmajā daļā, un lai šo pieļaujamības iepriekšēja vērtējuma mehānismu attiecinātu arī uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 272. pantā minētajiem strīdiem saistībā ar šķīrējklauzulām, kas ietvertas publisko tiesību vai privāttiesību līgumos, kurus noslēgusi Savienība vai kuri noslēgti tās vārdā.

Abi šie priekšlikumi iekļaujas kontekstā, ko raksturo Tiesas darba slodzes pastāvīgs pieaugums, un to mērķis ir ļaut Tiesai turpināt pildīt tai Līguma autoru uzticēto uzdevumu, proti, saprātīgos termiņos nodrošināt, ka “ tiek ievērots tiesiskums Līgumu interpretēšanā un piemērošanā”¹.

I. Priekšlikums nodot Vispārējai tiesai kompetenci attiecībā uz īpašām statūtos noteiktām jomām izskatīt un izlemt jautājumus, kas saskaņā ar LESD 267. pantu iesniegti prejudiciāla nolēmuma saņemšanai

Lai gan Savienības dalībvalstu tiesu iesniegtos lūgumus sniegt prejudiciālu nolēmumu līdz šim vienmēr ir izskatījusi Tiesa, tomēr jau vairāk nekā divdesmit gadu formāli pastāv iespēja uzticēt dažu šo lūgumu izskatīšanu Eiropas Savienības Vispārējai tiesai. Proti, Starpvaldību konferencē, kura noslēdzās ar Nicas līguma parakstīšanu 2001. gada 26. februārī, Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 225. pants tika grozīts tādējādi, lai atzītu Vispārējai tiesai kompetenci, kuras iepriekš tai nebija, t.i., “attiecībā uz īpašām statūtos noteiktām jomām

¹ Skat. Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 1. punktu.

izskatīt un izlemt jautājumus, kas iesniegti saskaņā ar 234. pantu, lai saņemtu prejudiciālu nolēmumu”².

Iespēju daļēji nodot Tiesas prejudiciālo kompetenci Vispārējai tiesai – kas tika paredzēta Līgumā situācijā, kuru jau tolaik raksturoja abu tiesu darba slodzes būtisks pieaugums līdz ar ekonomiskās un monetārās savienības trešā posma aizsākšanos un neseno Amsterdamas līguma stāšanās spēkā, – pati Tiesa uztvēra kā vienu no iespējamiem risinājumiem, lai izvairītos no tiesu pārslodzes, papildus tādiem pasākumiem kā jaunu tiešo prasību kategoriju nodošana Vispārējai tiesai, tiesas palātu izveidošana un apelācijas sūdzību filtrēšana³.

Tomēr, neraugoties uz šīs tiesību normas esamību, tolaik netika izdarīti grozījumi kompetences sadalē starp Tiesu un Vispārējo tiesu attiecībā uz prejudiciāliem jautājumiem. Gados pēc 2003. gada 1. februārī notikušās Nicas līguma stāšanās spēkā priekšroka tika dota Eiropas Savienības Civildienesta tiesas izveidei un visu atcelšanas prasību un prasību sakarā ar bezdarbību – kas līdz tam bija Tiesas kompetencē – nodošanai Vispārējai tiesai, izņemot dažas starpiestāžu prasību vai pret Savienības likumdevēja aktiem vērstu dalībvalstu prasību kategorijas. Prejudiciālā nolēmuma tiesvedība palika ekskluzīvā Tiesas kompetencē, turklāt Tiesa vēlāk pieņēma vairākus būtiskus grozījumus savā Reglamentā, kā arī veica vairākus iekšējās organizācijas pasākumus, kuriem bija būtiska ietekme gan uz Tiesas pabeigto lietu skaitu, gan uz lietu izskatīšanas vidējo ilgumu, kas bija viena no galvenajām problēmām, kuru dēļ radās iepriekš minētās pārdomas par Eiropas Savienības tiesu sistēmas nākotni.

Jautājums par Tiesas prejudiciālās kompetences daļēju nodošanu Vispārējai tiesai atkal darba kārtībā nonāca saistībā ar 2015. gadā pieņemto Eiropas Savienības tiesu sistēmas struktūras reformu⁴, taču arī tolaik tas nenoveda pie faktiska grozījuma statūtos, lai noteiktu īpašās jomas, kurās Vispārējā tiesa varētu īstenot prejudiciālo kompetenci. Atbildot uz Savienības likumdevēja aicinājumu vēlākais līdz 2017. gada 26. decembrim iesniegt ziņojumu par iespējamām izmaiņām kompetences sadalē attiecībā uz prejudiciālu nolēmumu sniegšanu, it īpaši, ņemot vērā Vispārējās tiesas tiesnešu skaita divkāršošanu iepriekšminētās reformas rezultātā, Tiesa šajā ziņojumā, kas Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai sniegta 2017. gada 14. decembrī, uzskatīja, ka *šajā stadijā* nav jāveic izmaiņas šajā kompetences sadalē⁵.

Šajā ziņā Tiesa atsaucās ne tikai uz grūtībām, kas saistītas ar šādu kompetences nodošanu, bet arī – un it īpaši – uz apstākli, ka Tiesā iesniegtie lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu tika

² Šis pants būtībā atbilst pašreizējam Līguma par Eiropas Savienības darbību 256. pantam, savukārt 234. pants, uz kuru tajā ir atsauce, ar dažām terminoloģijas izmaiņām atbilst pašreizējam Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantam.

³ Šajā ziņā skat. 1999. gada maijā Padomei nosūtīto dokumentu, kas ietver pārdomas par “Eiropas Savienības tiesu sistēmas nākotni” (Padomes 1999. gada 11. maija dokuments 8208/99), kā arī Tiesas un Vispārējās tiesas gadu vēlāk Starpvaldību konferencei sniegtos apsvērumus.

⁴ Skat. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) 2015/2422 (2015. gada 16. decembris), ar ko groza 3. protokolu par Eiropas Savienības Tiesas statūtiem (OV L 341, 2015. gada 24. decembris, 14. lpp.).

⁵ Ziņojums, kurš sniegts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 16. decembra Regulas (ES, Euratom) 2015/2422 3. panta 2. punktu (pievienots izcēlums slīprakstā). Ar šo ziņojumu, kas pieejams visās Savienības oficiālajās valodās, var iepazīties Tiesas tīmekļvietnē: https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2018-01/lv_2018-01-12_08-43-52_438.pdf.

izskatīti ātri (vidējais šādu lūgumu izskatīšanas ilgums tobrīd bija 15 mēneši), savukārt Savienības tiesu sistēmas struktūras reforma vēl nebija pabeigta. Tolaik vēl bija jāieceļ amatā vairāki Vispārējās tiesas tiesneši un jāīsteno no reformas izrietoši pasākumi, tostarp saistībā ar minētās tiesas iekšējo organizāciju.

Tomēr piecus gadus vēlāk situācija ir ļoti atšķirīga.

Pirmkārt, Tiesai iesniegto lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu skaits ir turpinājis pieaugt, pēdējos gados pakāpeniski izraisot tiesvedības ilguma pagarināšanos, jo Tiesai ir grūtības ar tādu pašu ātrumu kā agrāk izskatīt ne tikai arvien daudzskaitlīgākus, bet arī arvien sarežģītākus vai jutīgākus lūgumus ⁶.

Otrkārt, Eiropas Savienības tiesu sistēmas struktūras reforma šobrīd ir pilnībā pabeigta. Kopš 2022. gada jūlija Vispārējā tiesā faktiski ir divi tiesneši no katras dalībvalsts, t.i., kopā 54 tiesneši, un pēdējos gados minētā tiesa ir veikusi savas iekšējās organizācijas un darba metožu padziļinātu pārskatīšanu, tostarp nosakot šīs tiesas palātu daļēju specializāciju, veicot lietu proaktīvāku pārvaldību un biežāk nododot svarīgas vai sarežģītas lietas paplašinātiem sastāviem, kuros ir pieci tiesneši. Šīs izmaiņas ir radījušas labvēlīgu situāciju, lai Vispārējā tiesa varētu ne tikai izskatīt vairāk lietu ⁷, bet arī izskatīt jaunas lietas, kas neietilpst līdz šim tai piešķirtajā kompetencē.

Šajos apstākļos Tiesa uzskata, ka labas tiesu pārvaldības interesēs būtu jāizmanto Līguma par Eiropas Savienības darbību 256. panta 3. punkta pirmajā daļā paredzētā iespēja un statūtos būtu jānosaka īpašās jomas, kurās Vispārējai tiesai ir jāizskata un jāizlemj saskaņā ar minētā Līguma 267. pantu iesniegtie lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu (1). Šāds ir šā likumdevīgā lūguma pirmās daļas priekšmets, kurā lielākas tiesiskās drošības labad ir precizēta arī instance, kas nodrošina, lai tiktu ievērots Tiesas un Vispārējās tiesas kompetences sadalījums prejudiciālu nolēmumu jomā (2), un procesuālās garantijas, kas nepieciešamas, lai optimāli izskatītu Vispārējai tiesai nodotos lūgumus sniegt prejudiciālu nolēmumu (3).

(1) Īpašās jomas, kurās Vispārējai tiesai ir jāizskata un jāizlemj lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu

Kā izriet no Līguma par Eiropas Savienības darbību 256. panta 3. punkta pirmās daļas pašā formulējumā, Vispārējās tiesas kompetence izskatīt un izlemt saskaņā ar 267. pantu uzdotus prejudiciālus jautājumus nav vispārēja kompetence, kas aptvertu visas Savienības tiesību jomas. Vispārējās tiesas kompetence sniegt prejudiciālus nolēmumus ir īstenojama īpašās jomās, un tas pēc definīcijas nozīmē, ka dalībvalstu tiesu iesniegtajiem lūgumiem sniegt

⁶ 2016. gadā Tiesa saņēma 470 lūgumus sniegt prejudiciālu nolēmumu, savukārt trīs gadus vēlāk to skaits pieauga līdz 641 lūgumam un 2021. gadā – līdz 567 lūgumiem. Tajā pašā laikposmā vidējais prejudiciālo lietu izskatīšanas laiks no 15 mēnešiem 2016. gadā ir palielinājies līdz 15,5 mēnešiem 2019. gadā un 16,7 mēnešiem 2021. gadā. 2022. gada 30. septembrī kopš gada sākuma iesniegto lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu skaits bija 420, savukārt vidējais prejudiciālo lietu izskatīšanas laiks bija 17,3 mēneši. Sīkākam pārskatam par lietām, kas Tiesā ierosinātas laikposmā no 2017. gada 1. janvāra līdz 2022. gada 30. septembrim, un par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu īpatsvaru šajā laikposmā skatiet tabulu šā lūguma 1. pielikumā.

⁷ Šajā secinājumā, kas arī balstīts uz Vispārējai tiesai kopš Regulas 2015/2422 pieņemšanas iesniegto lietu skaitu, nav ņemta vērā iespējamā Vispārējās tiesas darba slodzes palielināšanās saistībā ar Savienības likumdevīgās un regulatīvās darbības attīstību, it īpaši digitālajā jomā.

prejudiciālu nolēmumu ir jābūt tādiem, kuri ir īpaši fokusēti uz šīm jomām un kuros nav izvirzīti horizontāli Savienības tiesību interpretācijas vai spēkā esamības jautājumi.

Konkrētāk, veicot pārdomas, lai noteiktu īpašās jomas, kurās Vispārējā tiesa varētu pārņemt Tiesas prejudiciālo kompetenci, Tiesa vadījās pēc četriem parametriem jeb pamatprincipiem.

Pirmais no šiem parametriem izriet no nepieciešamības, lai Vispārējā tiesā izskatāmās jomas būtu skaidri identificējamās lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu tekstā un pietiekami nošķiramas no citām Savienības tiesībās regulētajām jomām, lai neradītu šaubas par valsts tiesu uzdoto jautājumu precīzu tvērumu un tādējādi par Vispārējās tiesas kompetenci tos izskatīt un izlemt.

Otrais un trešais parametrs attiecīgi ir saistīts ar to jomu identificēšanu, kurās nav daudz principiālu jautājumu un attiecībā uz kurām pastāv apjomīga Tiesas judikatūra, kas var palīdzēt Vispārējai tiesai savas jaunās kompetences īstenošanā un novērst iespējamo judikatūras nesaskaņotības vai atšķirību risku.

Visbeidzot, Tiesa ir centusies identificēt jomas, kurās uzdoto prejudiciālo jautājumu skaits ir pietiekami liels, lai šajās jomās iesniegto lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu nodošana Vispārējai tiesai reāli ietekmētu Tiesas darba slodzi. Proti, ja tiktu nodotas tikai dažas lietas, pat ja tās attiecas uz īpašajām jomām, tas neizraisītu vēlamo Tiesas darba slodzes samazinājumu.

Pamatojoties uz minēto un iepriekš veicot padziļinātu statistikas analīzi attiecībā uz lietām, kas Tiesā pabeigtas laikposmā no 2017. gada 1. janvāra līdz 2022. gada 30. septembrim⁸, Tiesa ir identificējusi sešas iepriekšminētajiem parametriem atbilstošas jomas: kopējā pievienotās vērtības nodokļa sistēma, akcīzes nodokļi, Muitas kodekss un preču tarifa klasifikācija kombinētajā nomenklatūrā, kompensācija un atbalsts pasažieriem, kā arī siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma.

Proti, šīs jomas, kas ir uzskaitītas jaunā statūtu 50.b panta 1. punktā, kādu to piedāvāts iekļaut statūtos⁹, ir skaidri norobežotas un pietiekami nošķiramas no citām ar Savienības tiesībām aptvertajām jomām, tās reglamentē ierobežots atvasināto tiesību aktu skaits, un, kā izriet no iepriekš minētajiem statistikas datiem, šajās jomās reti tiek taisīti principiāli spriedumi, jo aplūkotajā laikposmā vairāk nekā no 630 lietām tikai trīs lietas ir izspriestas Tiesas virspalātā. Turklāt šajās jomās ir izveidojusies apjomīga Tiesas judikatūra, un tam vajadzētu ievērojami mazināt atšķirīgas judikatūras rašanās risku.

Tiesas prejudiciālās kompetences attiecībā uz lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas iesniegti iepriekš minētajās jomās, nodošanai Vispārējai tiesai būtu ievērojami jāsamazina Tiesas darba slodze, jo šādi lūgumi vidēji veido aptuveni 20 % no visiem katru gadu Tiesā iesniegtajiem lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu. Tomēr vēl ir jāprecizē Tiesas un Vispārējās tiesas prejudiciālās kompetences sadales noteikumi un kārtība, kādā Vispārējās tiesa izskatīs lūgumus sniegt prejudiciālu nolēmumu. Tas ir 50.b panta 2. un 3. punkta priekšmets.

⁸ Šī statistika ir izklāstīta šā lūguma 2. un 3. pielikumā.

⁹ Skat. ierosinātās regulas 2. pantu.

(2) Vienota instance, kas saņem lūgumus sniegt prejudiciālu nolēmumu un nodrošina, lai tiktu ievērots prejudiciālās kompetences sadalījums starp Tiesu un Vispārējo tiesu

Ņemot vērā, ka prejudiciālās kompetences sadalījumu starp Tiesu un Vispārējo tiesu regulē materiālais kritērijs un ka lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu var būt jaukts raksturs un tie var ietvert jautājumus, kas attiecas uz vairākām jomām, ir svarīgi, ka iesniedzējtiesām pašām nevajadzētu izlemt, vai to lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ietilpst Tiesas vai Vispārējās tiesas kompetencē. Tādēļ tiesiskās drošības apsvērumu dēļ un lietu izskatīšanas ātruma labad statūtu 50.b panta 2. punktā tiek precizēts, ka – tāpat kā tas notiek pašlaik – visi lūgumi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu ir iesniedzami Tiesā un ka tieši Tiesa pārsūtīs lūgumu Vispārējai tiesai pēc tam, kad saskaņā ar savā reglamentā paredzēto kārtību būs pārliecinājusies, ka lūgums attiecas tikai uz vienu vai vairākām no statūtu 50.b panta 1. punktā minētajām īpašajām jomām.

Šajā ziņā jāatzīmē, ka šajā kontekstā Tiesas veiktā pārbaude nav vērtējums par to, vai būtu lietderīgi nodot lietu Vispārējai tiesai vai tā būtu jāatstāj Tiesā, ņemot vērā ar prejudiciālajiem jautājumiem saistītās intereses. Šī pārbaude tiks veikta tikai tālab, lai nodrošinātu kompetences piešķiršanas principa ievērošanu, jo Līguma par Eiropas Savienības darbību 256. panta 3. punktā Vispārējai tiesai nav piešķirta nekāda kompetence izlemt prejudiciālus jautājumus, kas neietilpst vienā vai vairākās statūtos noteiktajās īpašajās jomās. Tātad lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas vienlaikus attiektos gan uz statūtu 50.b panta 1. punktā uzskaitītajām jomām, gan uz šajā pantā neminētām jomām, tiks izskatīts Tiesā, savukārt lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas attiecas tikai uz vienu vai vairākām šajā pantā minētajām jomām, tiks automātiski nodots Vispārējai tiesai – neatkarīgi no lietas iznākuma svarīguma vai uzdoto jautājumu nozīmīguma.

Pats par sevi saprotams, ka lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu nodošana Vispārējai tiesai neskar tās tiesības nodot lietu atpakaļ Tiesai, ja tā uzskata, ka lietā “jāpieņem principiāls lēmums, kas varētu ietekmēt Savienības tiesību vienotību vai konsekvenču”, vai arī iespēju pašai Tiesai pārskatīt Vispārējās tiesas pieņemto nolēmumu, “ja ir nopietni apdraudēta Savienības tiesību vienotība vai konsekvence”¹⁰. Tomēr šāda pārskatīšana ir veicama izņēmuma kārtā. Proti, tā kā lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniegšana Tiesā nozīmē, ka tiesvedība iesniedzējtiesā tiek apturēta, līdz Tiesa vai Vispārējā tiesa atbild uz šīs tiesas uzdotajiem jautājumiem, Vispārējās tiesas nolēmumam par lūgumu principā ir jābūt galīgam.

Šajā kontekstā, lai veicinātu vienotu pieeju attiecībā uz lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu izskatīšanu Tiesā un Vispārējā tiesā, abas tiesas, sagatavojot šo leģislatīvo lūgumu, uzskatīja, ka valsts tiesām, kā arī pamatlietu pusēm un citām statūtu 23. pantā minētajām ieinteresētajām personām ir jāsniedz vairākas procesuālās garantijas.

(3) Nepieciešamās procesuālās garantijas lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu vienādam izskatīšanai Tiesā un Vispārējā tiesā

Statūtos tiek iekļautas trīs procesuālās garantijas.

¹⁰ Šajā ziņā skat. Līguma par Eiropas Savienības darbību 256. panta 3. punkta otrās un trešās daļas formulējumu.

Pirmām kārtām statūtu 50.b panta 3. punkta pirmajā teikumā ir paredzēts, ka Vispārējā tiesa lūgumus sniegt prejudiciālu nolēmumu nodod šim mērķim norīkotajām palātām. Šādai palātu norīkošanai – kas Vispārējai tiesai nav sveša, jo jau tiek veiksmīgi īstenota civildienesta un intelektuālā īpašuma lietās, – būtu jāatvieglo šī jaunā lietu veida izskatīšana Vispārējā tiesā, vienlaikus veicinot lielāku konsekvenci attiecīgajās īpašajās jomās iesniegto lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu izskatīšanā, jo visus šos lūgumus izskatīs viena un tā pati Vispārējās tiesas palāta vai palātas.

Otrā garantija, kas paredzēta statūtu 50.b panta 3. punkta otrajā teikumā un nodrošina, ka lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu Tiesā un Vispārējā tiesā no procesuālā skatpunkta tiek izskatīti vienādi, izriet no tā, ka katrā prejudiciālajā lietā, ko izskatīs Vispārējā tiesa, šī tiesa norīkos ģenerālvokātu. Tāpat kā Tiesā, šī norīkošana nenozīmē, ka šādās lietās sistemātiski tiks sniegti secinājumi, jo saskaņā ar statūtu 20. panta piekto daļu, kas Vispārējai tiesai ir piemērojama atbilstoši minēto statūtu 53. panta pirmajai daļai, lietu var izlemt bez ģenerālvokāta secinājumiem, ja tā nav saistīta ar jaunu tiesību jautājumu, taču šī norīkošana veicinās šīs tiesas veiktās analīzes pamatīgumu, ņemot vērā, ka arī šeit katra lieta gūs labumu no četru acu principa piemērošanas, jo norīkotā ģenerālvokāta veiktā lietas materiālu izpēte var lietderīgi papildināt, precizēt vai bagātināt tiesneša referenta ievadziņojumā veikto analīzi.

Visbeidzot, tā kā ne tikai dažiem lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu, bet arī citām lietām var būt nepieciešams iesaistīt iztiesāšanas sastāvu, kurā ir vairāk nekā pieci tiesneši, šajā leģislatīvajā lūgumā ir paredzēts grozīt statūtu 50. pantu, lai dotu Vispārējai tiesai iespēju darboties vidējā iztiesāšanas sastāvā – starp piecu tiesnešu palātām un virspalātu, kurā ir 15 tiesneši. Proti, Vispārējās tiesas virspalāta nebūtu jāsasauc, lai lemtu par šai tiesai nodotajiem prejudiciālajiem jautājumiem, jo, pirmkārt, lietas, kurās ir jāpieņem principiāls lēmums, kas parasti ietilpst virspalātas kompetencē, saskaņā ar LESD 256. panta 3. punkta otro daļu būtu jānodod Tiesai un, otrkārt, ņemot vērā virspalātas tiesnešu skaitu, prejudiciālus nolēmumus varētu nākties pieņemt tiesnešiem, kuri nedarbojas šim nolūkam norīkotajās palātās, un tas vājinātu statūtu 50.b panta 3. punkta pirmajā teikumā paredzēto garantiju. Statūtu 50. panta trešajā daļā šajā ziņā ir precizēts, ka Vispārējās tiesas Reglamentā tiks noteikts palātu sastāvs, kā arī apstākļi un nosacījumi, atbilstoši kuriem Vispārējā tiesa izskatīs lietas šajos dažādajos iztiesāšanas sastāvos.

Visiem iepriekš minētajiem pasākumiem, tos aplūkojot kopumā, būtu jāļauj Vispārējai tiesai pēc iespējas labāk pārvaldīt šo jauno kompetenci, un vienlaikus tie var veicināt Savienības tiesību vienveidīgu interpretāciju un piemērošanu neatkarīgi no tā, kurai tiesai ir jāizskata lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu.

II. Apelācijas sūdzību pieļaujamības iepriekšēja vērtējuma mehānisma paplašināšana Tiesā

Šī lūguma grozīt statūtus pirmā daļa ir salīdzinoši novatoriska, savukārt otrajai daļai ir ierobežots tvērums. Otrās daļas mērķis ir vienkārši apelācijas sūdzību pieļaujamības iepriekšēja vērtējuma mehānisma piemērošanas jomā iekļaut apelācijas sūdzības par Vispārējās tiesas spriedumiem vai rīkojumiem, kas attiecas uz minētā mehānisma spēkā stāšanās laikā, t.i., 2019. gada 1. maijā, jau pastāvošu, bet statūtu 58.a pantā neminētu Eiropas

Savienības struktūru neatkarīgo apelācijas padomju lēmumiem, un paplašināt pieļaujamības iepriekšēja vērtējuma mehānismu, to attiecinot arī uz apelācijas sūdzībām par Vispārējās tiesas nolēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar šķīrējklauzulām.

Proti, kad 2019. gadā tika ieviests apelācijas sūdzību pieļaujamības iepriekšēja vērtējuma mehānisms, tas tika padarīts piemērojams apelācijas sūdzībām par Vispārējās tiesas nolēmumiem attiecībā uz statūtu 58.a panta pirmajā daļā tieši minēto četru Savienības biroju un aģentūru¹¹ neatkarīgo apelācijas padomju lēmumiem, kā arī apelācijas sūdzībām par Vispārējās tiesas nolēmumiem attiecībā uz tādas neatkarīgas apelācijas padomes lēmumu, kura pēc 2019. gada 1. maija ir izveidota jebkurā citā Savienības birojā vai aģentūrā un kurā obligāti jāvēršas, pirms var celt prasību Vispārējā tiesā. Tomēr 2019. gada 1. maijā jau bija izveidotas arī citas Savienības struktūras ar neatkarīgu apelācijas padomi, un tās nebija iekļautas statūtu 58.a panta pirmajā daļā ietvertajā Savienības struktūru sarakstā. Runa ir, piemēram, par Eiropas Savienības Dzelzceļu aģentūru, Eiropas Banku iestādi, Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi un Eiropas Savienības Energoregulatoru sadarbības aģentūru.

Tā kā nav nekāda īpaša iemesla, kādēļ šīs struktūras, kas pastāvēja 2019. gada 1. maijā, nebūtu iekļaujamās iepriekš minētajā sarakstā, konsekvences labad tiek ierosināts grozīt statūtu 58.a pantu, lai šīs struktūras iekļautu šajā pantā jau minēto četru struktūru sarakstā un arī šeit paredzētu, ka apelāciju par Vispārējās tiesas nolēmumu, kas attiecas uz lēmumu, kuru pieņēmusi neatkarīga apelācijas padome, kas pastāv kādā no šīm struktūrām, izskata vienīgi tad, ja Tiesa iepriekš ir atzinusi šīs apelācijas pieļaujamību. Tādējādi atbilstoši 58.a panta trešajai daļai apelāciju atzīst par pieļaujamu – pilnībā vai daļēji – tikai tad, ja tajā tiek izvirzīts jautājums, kas ir nozīmīgs Savienības tiesību vienotībai, konsekvencei vai attīstībai.

Ar šādiem pašiem apsvērumiem Tiesa ierosina turklāt paplašināt apelācijas sūdzību pieļaujamības iepriekšēja vērtējuma mehānisma piemērošanas jomu, tajā iekļaujot arī apelācijas sūdzības par Vispārējās tiesas nolēmumiem, kas attiecas uz tāda līguma izpildi, kuru noslēgusi Savienība vai kurš noslēgts tās vārdā un kurā ir ietverta šķīrējklauzula Līguma par Eiropas Savienības darbību 272. panta izpratnē.

Atšķirībā no 58.a panta pirmajā daļā minētajām lietām tajās lietās, kuras Vispārējā tiesā tiek ierosinātas, pamatojoties uz šķīrējklauzulu, kas ietverta publisko tiesību vai privāttiesību līgumā, kuru noslēgusi Savienība vai kurš noslēgts tās vārdā, pirms izskatīšanas Vispārējā tiesā netiek veikta iepriekšēja pārbaude kādā neatkarīgā apelācijas padomē, taču šādās lietās Vispārējai tiesai, lai izskatītu lietu pēc būtības, būtu jāpiemēro tikai valsts tiesības, uz kurām ir atsauce šķīrējklauzulā, nevis Savienības tiesības. Tā kā apelācijas sūdzības šajā jomā tāpat principā nerada Savienības tiesību vienotībai, konsekvencei vai attīstībai nozīmīgus jautājumus, Tiesa plāno tām piemērot tādu pašu mehānismu, kāds ir piemērojams apelācijas sūdzībām par Vispārējās tiesas nolēmumiem attiecībā uz iepriekš minēto apelācijas padomju lēmumiem.

Pielikumu saraksts

¹¹ Tie attiecīgi ir Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, Kopienas Augu šķirņu birojs, Eiropas Ķimikāliju aģentūra un Eiropas Savienības Aviācijas drošības aģentūra.

1. Lietas, kas Tiesā ierosinātas laikposmā no 2017. gada 1. janvāra līdz 2022. gada 30. septembrim – Sadalījums pēc lietu veida
2. Lietas, kuru izskatīšana Tiesā pabeigta laikposmā no 2017. gada 1. janvāra līdz 2022. gada 30. septembrim – Sadalījums pēc lietu veida
3. Prejudiciālās lietas, kuru izskatīšana Tiesā pabeigta laikposmā no 2017. gada 1. janvāra līdz 2022. gada 30. septembrim īpašajās jomās, uz kurām attiecas leģislatīvais lūgums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES, Euratom) 2022/...

(...),

ar ko groza 3. protokolu par Eiropas Savienības Tiesas statūtiem

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību, it īpaši tā 256. panta 3. punktu un 281. panta otro daļu,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu, it īpaši tā 106.a panta 1. punktu,

ņemot vērā Tiesas 2022. gada 30. novembra lūgumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ... atzinumu,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Atbilstoši aicinājumam, ko Eiropas Parlaments un Padome izteikuši Tiesai 2015. gada 16. decembrī¹², Tiesa 2017. gada 14. decembrī iesniedza Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ziņojumu par iespējamām izmaiņām kompetences sadalē attiecībā uz prejudiciālu nolēmumu sniegšanu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu. Lai gan minētajā ziņojumā Tiesa uzskatīja, ka tobrīd nebija jāierosina veikt izmaiņas attiecībā uz atbilstoši minētajam 267. pantam iesniegto lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu izskatīšanu, tā tomēr tajā pašā ziņojumā uzsvēra, ka nevar tikt izslēgta iespēja nākotnē nodot Vispārējai tiesai kompetenci attiecībā uz prejudiciālu nolēmumu sniegšanu noteiktās īpašās jomās, ja Tiesai iesniegto lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu skaits un sarežģītība būtu tādi, ka šo nodošanu prasītu labas tiesu pārvaldības princips. Šāda nodošana turklāt atbilst Nicas līguma autoru nodomam, kuri vēlējās pastiprināt Savienības tiesu sistēmas efektivitāti, paredzot iespēju iesaistīt Vispārējo tiesu šādu lūgumu izskatīšanā.

¹² Skat. 3. panta 2. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) 2015/2422 (2015. gada 16. decembris), ar ko groza 3. protokolu par Eiropas Savienības Tiesas statūtiem (OV L 341, 24.12.2015., 14. lpp.).

(2) Tiesas statistika liecina, ka pieaug gan izskatīšanā esošo prejudiciālo lietu skaits, gan vidējais to izskatīšanas ilgums. Šī situācija ir saistīta ne tikai ar to, ka lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko katru gadu saņem Tiesa, skaits ir liels, bet arī ar to, ka arvien vairāk Tiesā iesniegto jautājumu ir ļoti sarežģīti un īpaši sensitīvi. Lai Tiesa varētu turpināt pildīt savu uzdevumu, labas tiesu pārvaldības interesēs būtu jāizmanto Līguma par Eiropas Savienības darbību 256. panta 3. punkta pirmajā daļā paredzētā iespēja un jānodod Vispārējai tiesai kompetence izskatīt un izlemt saskaņā ar minētā Līguma 267. pantu iesniegtos prejudiciālos jautājumus īpašās statūtos noteiktās jomās.

(3) Pēc tiesnešu skaita divkāršošanas un to pasākumu dēļ, kas veikti saistībā ar Savienības tiesu sistēmas struktūras reformu, kura izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2015/2422¹³, Vispārējā tiesa šobrīd spēj tikt galā ar lielāku darba slodzi, ko radīs šī kompetences nodošana. Tomēr, tā kā Vispārējās tiesas darba slodze ir cieši saistīta ar Savienības darbības attīstību, būtu jānodrošina, lai tā varētu turpināt pilnībā īstenot tiesas kontroli attiecībā uz Savienības iestādēm un struktūrām, vajadzības gadījumā palielinot tās darbinieku skaitu.

(4) Tiesiskās drošības labad jomām, kurās Vispārējai tiesai ir piešķirta kompetence sniegt prejudiciālus nolēmumus, jābūt skaidri norobežotām un pietiekami nošķirtām no citām jomām. Turklāt šajās jomās ir jābūt izveidotai nozīmīgai Tiesas judikatūrai, kas var palīdzēt Vispārējai tiesai īstenot savu kompetenci sniegt prejudiciālus nolēmumus.

(5) Nosakot īpašās jomas, būtu jāņem vērā arī nepieciešamība atbrīvot Tiesu no tāda prejudiciālo lietu skaita, kas ir pietiekami liels, lai reāli ietekmētu Tiesas darba slodzi, izskatīšanas.

(6) Kopējā pievienotās vērtības nodokļa sistēma, akcīzes nodokļi, Muitas kodekss un preču tarifa klasifikācija kombinētajā nomenklatūrā atbilst visiem iepriekš minētajiem kritērijiem, lai tos varētu uzskatīt par īpašām jomām Līguma par Eiropas Savienības darbību 256. panta 3. punkta pirmās daļas izpratnē.

(7) Tas pats attiecas uz kompensāciju un atbalstu pasažieriem, kā arī siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu. Papildus faktam, ka šīs divas jomas arī atbilst iepriekš minētajiem kritērijiem, Vispārējā tiesa pilnībā spēj lemt par lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu šajās jomās, jo to faktiskais un tehniskais konteksts lielā mērā nosaka attiecīgo Savienības tiesību normu lietderīgu interpretāciju.

(8) Ņemot vērā materiālo kritēriju, kas piemērojams prejudiciālās kompetences sadalei starp Tiesu un Vispārējo tiesu, tiesiskās drošības un lietu izskatīšanas ātruma apsvērumu dēļ ir svarīgi, ka iesniedzējtiesām pašām nevajadzētu izlemt, kuras Savienības tiesas kompetencē būtu izskatīt un izlemt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu. Tādējādi ikviens lūgums sniegt

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2015/2422 (2015. gada 16. decembris), ar ko groza 3. protokolu par Eiropas Savienības Tiesas statūtiem (OV L 341, 24.12.2015., 14. lpp.).

prejudiciālu nolēmumu būtu jāiesniedz vienai instancei, proti, Tiesai, kas saskaņā ar kārtību, kura tiks paredzēta tās Reglamentā, noteiks, vai lūgums attiecas tikai uz vienu vai vairākām Eiropas Savienības Tiesas statūtos noteiktajām īpašajām jomām un vai tādējādi tas ir jāizskata Vispārējai tiesai. Proti, Tiesas kompetencē arī turpmāk būs izskatīt un izlemt lūgumus sniegt prejudiciālu nolēmumu, kuri, lai gan var būt saistīti ar šīm īpašajām jomām, attiecas arī uz citām jomām, jo Līguma par Eiropas Savienības darbību 256. panta 3. punkta pirmajā daļā nav paredzēta iespēja nodot Vispārējai tiesai prejudiciālo kompetenci citās jomās, kas nav īpašās jomas.

(9) Lai valsts tiesām un statūtu 23. pantā minētajām ieinteresētajām personām sniegtu tādas pašas garantijas, kādas sniedz Tiesa, Vispārējā tiesa pieņems procesuālas normas, kas būs līdzvērtīgas tām, kuras Tiesa piemēro lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu izskatīšanai, it īpaši attiecībā uz ģenerālvokāta norīkošanu.

(10) Ņemot vērā prejudiciālā nolēmuma tiesvedības īpatnības salīdzinājumā ar tiešajām prasībām, kas ir Vispārējās tiesas kompetencē, lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu būtu jāiedala palātām, ko šim nolūkam norīkojusi Vispārējā tiesa.

(11) Turklāt tālab, lai nodrošinātu tostarp Vispārējās tiesas pieņemto prejudiciālo nolēmumu konsekvenci, un labas tiesu pārvaldības interesēs būtu jāparedz vidējs iztiesāšanas sastāvs starp piecu tiesnešu palātām un virspalātu.

(12) Tiesas statistika liecina arī par to, ka par Vispārējās tiesas nolēmumiem iesniegto apelācijas sūdzību skaits ir augsts. Lai nodrošinātu apelācijas tiesvedības efektivitāti un ļautu Tiesai koncentrēties uz apelācijas sūdzībām, kurās tiek izvirzīti svarīgi tiesību jautājumi, būtu jāpaplašina apelācijas sūdzību pieļaujamības iepriekšēja vērtējuma mehānisms, vienlaikus nodrošinot, ka tiek ievērotas prasības saistībā ar tiesību efektīvu aizsardzību tiesā.

(13) Šajā ziņā, pirmkārt, šis mehānisms būtu jāattiecina arī uz apelācijas sūdzībām par Vispārējās tiesas nolēmumu attiecībā uz tādas Savienības struktūras neatkarīgas apelācijas padomes lēmumu, kurā 2019. gada 1. maijā bija šāda neatkarīga apelācijas padome, bet kura vēl nav minēta Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58.a pantā. Proti, šādas apelācijas sūdzības attiecas uz lietām, kas jau ir izskatītas divas reizes – vispirms neatkarīgā apelācijas padomē un pēc tam Vispārējā tiesā, un tādējādi tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā ir pilnībā garantētas.

(14) Otrkārt, iepriekš minētais mehānisms būtu jāattiecina uz strīdiem, kas saistīti ar tādu līgumu izpildi, kuros ir ietverta šķīrējklauzula Līguma par Eiropas Savienības darbību 272. panta nozīmē. Proti, Vispārējai tiesai, lai izskatītu šos strīdus pēc būtības, būtu jāpiemēro tikai valsts tiesības, uz kurām ir atsauce šķīrējklauzulā, un tātad šajos strīdos principā nerodas jautājumi, kas būtu nozīmīgi Savienības tiesību vienotībai, konsekvencei vai attīstībai,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

3. protokola par Eiropas Savienības Tiesas statūtiem (turpmāk tekstā – “statūti”) 50. pantu aizstāj ar šādu tekstu:

“Vispārējā tiesa lietas izspriež palātās, kurās ir trīs vai pieci tiesneši. Tiesneši no sava vidus ievēlē palātu priekšsēdētājus. To palātu priekšsēdētājus, kurās ir pieci tiesneši, ievēlē uz trim gadiem. Viņus vienreiz var ievēlēt atkārtoti.

Vispārējā tiesa lietas var izspriest arī virspalātā, viduspalātā starp piecu tiesnešu palātu un virspalātu, vai arī lietu var izspriest tiesnesis vienpersoniski.

Palātu sastāvu, kā arī gadījumus un nosacījumus, atbilstoši kuriem Vispārējā tiesa izspriež lietas šajos dažādajos iztiesāšanas sastāvos, nosaka Reglaments.”

2. pants

Statūtos iekļauj šādu pantu:

“50.b pants

1. Vispārējās tiesas kompetencē ir izskatīt un izlemt lūgumus sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas iesniegti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu un kas attiecas tikai uz vienu vai vairākām šādām īpašām jomām:

- kopējā pievienotās vērtības nodokļa sistēma,
- akcīzes nodokļi,
- Muitas kodekss un preču tarifa klasifikācija kombinētajā nomenklatūrā,
- kompensācija un atbalsts pasažieriem,
- siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma.

2. Visus lūgumus atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantam iesniedz Tiesā. Pēc tam, kad Tiesa saskaņā ar savā Reglamentā paredzēto kārtību ir pārliecinājusies, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas tikai uz vienu vai vairākām 1. punktā minētajām jomām, Tiesa nodod šo lūgumu Vispārējai tiesai.

3. Vispārējai tiesai nodotos lūgumus sniegt prejudiciālu nolēmumu saskaņā ar tās Reglamentā paredzēto kārtību iedala šim nolūkam norīkotajām palātām. Šajās lietās saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamentā paredzēto kārtību norīko ģenerālvokātu.”

3. pants

Statūtu 58.a pantu aizstāj ar šādu tekstu:

“1. Apelāciju par Vispārējās tiesas nolēmumu, kas attiecas uz lēmumu, kuru pieņēmusi neatkarīga apelācijas padome, kas izveidota kādā no turpmāk uzskaitītajām Savienības struktūrām, izskata vienīgi tad, ja Tiesa iepriekš ir atzinusi šīs apelācijas pieļaujamību:

- a) Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs;
- b) Kopienas Augu šķirņu birojs;
- c) Eiropas Ķīmikāliju aģentūra;
- d) Eiropas Savienības Aviācijas drošības aģentūra;
- e) Eiropas Savienības Energoregulatoru sadarbības aģentūra;
- f) Vienotā noregulējuma valde;
- g) Eiropas Banku iestāde;
- h) Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde;
- i) Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde;
- j) Eiropas Savienības Dzelzceļu aģentūra.

2. Šā panta 1. punktā minēto procedūru piemēro arī apelācijām par:

– Vispārējās tiesas nolēmumiem attiecībā uz lēmumu, ko pieņēmusi neatkarīga apelācijas padome, kura pēc 2019. gada 1. maija izveidota jebkurā citā Savienības struktūrā un kurā jāvēršas, pirms var celt prasību Vispārējā tiesā,

– Vispārējās tiesas nolēmumiem attiecībā uz tāda līguma izpildi, kas ietver šķīrējklauzulu Līguma par Eiropas Savienības darbību 272. panta izpratnē.

3. Apelāciju atzīst par pieļaujamu – pilnībā vai daļēji – atbilstoši Reglamentā precizētajai kārtībai tad, ja tajā tiek izvirzīts jautājums, kas ir nozīmīgs Savienības tiesību vienotībai, konsekvencei vai attīstībai.

4. Lēmumu attiecībā uz apelācijas pieļaujamību vai nepieļaujamību pamato, un to publicē.”

4. pants

1. Lūgumus sniegt prejudiciālu nolēmumu, kuri iesniegti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu un kuri Tiesā ir izskatīšanā nākamā mēneša pirmajā dienā pēc šīs regulas stāšanās spēkā, izskata un izlemj Tiesa.

2. Apelācijas sūdzību pieļaujamības iepriekšēja vērtējuma mehānisms nav piemērojams apelācijām par Vispārējās tiesas nolēmumiem, kas attiecas uz kādas 58.a panta 1. punkta

e) līdz j) apakšpunktā minētās Savienības struktūras apelācijas padomes lēmumiem, un 58.a panta 2. punkta otrajā ievilkumā minētajām apelācijām, ja šīs regulas spēkā stāšanās dienā apelācija jau bija iesniegta Tiesā.

5. pants

Šī regula stājas spēkā nākamā mēneša pirmajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

1. pielikums

Lietas, kas Tiesā ierosinātas laikposmā no 2017. gada 1. janvāra līdz 2022. gada 30. septembrim

Sadalījums pēc lietu veida

	2017	%	2018	%	2019	%	2020	%	2021	%	2022 ⁽¹⁾	%
Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu	533	72,1 %	568	66,9 %	641	66,4 %	557	75,6 %	567	67,7 %	420	66,7 %
Tiešās prasības	46	6,2 %	63	7,4 %	41	4,2 %	38	5,2 %	29	3,5 %	28	4,4 %
Apelācijas sūdzības ⁽²⁾	147	19,9 %	199	23,4 %	266	27,5 %	131	17,8 %	232	27,7 %	174	27,6 %
Lūgumi sniegt atzinumu	1	0,1 %		0,0 %	1	0,1 %	1	0,1 %		0,0 %		0,0 %
Īpašās procedūras ⁽³⁾	12	1,6 %	19	2,2 %	17	1,8 %	10	1,4 %	10	1,2 %	8	1,3 %
Kopā	739		849		966		737		838		630	

⁽¹⁾ Lietas, kas ierosinātas laikposmā no 2022. gada 1. janvāra līdz 2022. gada 30. septembrim.

⁽²⁾ Šajā rubrikā ir iekļautas gan apelācijas sūdzības, kas iesniegtas atbilstoši Protokola par Eiropas Savienības Tiesas statūtiem 56. pantam, gan šī paša protokola 57. pantā paredzētās apelācijas sūdzības par pagaidu noregulējuma pasākumiem un lēmumiem par iestāšanos lietā.

⁽³⁾ "Īpašās procedūras" aptver šādas jomas: juridiskā palīdzība, tiesāšanās izdevumu noteikšana, nolēmumu labošana, lēmuma nepieņemšana, protests par aizmugurisku spriedumu, trešās personas protests, nolēmuma interpretācija, nolēmuma pārskatīšana, pirmā ģenerālvokāta ierosinājuma pārskatīt Vispārējās tiesas nolēmumu izskatīšana, mantas apķīlāšanas procedūra un lietas saistībā ar imunitāti.

2. pielikums

Lietas, kuru izskatīšana Tiesā pabeigta laikposmā no 2017. gada 1. janvāra
līdz 2022. gada 30. septembrim
Sadalījums pēc lietu veida ⁽¹⁾

	2017	%	2018	%	2019	%	2020	%	2021	%	2022 ⁽²⁾	%
Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu	447	63,9 %	520	68,4 %	601	69,5 %	534	67,4 %	547	70,9 %	382	68,0 %
Tiešās prasības	37	5,3 %	60	7,9 %	42	4,9 %	37	4,7 %	30	3,9 %	32	5,7 %
Apelācijas sūdzības ⁽³⁾	198	28,3 %	165	21,7 %	210	24,3 %	204	25,8 %	183	23,7 %	142	25,3 %
Lūgumi sniegt atzinumu	3	0,4 %		0,0 %	1	0,1 %		0,0 %	1	0,1 %	1	0,2 %
Īpašās procedūras ⁽⁴⁾	14	2,0 %	15	2,0 %	11	1,3 %	17	2,1 %	11	1,4 %	5	0,9 %
Kopā	699		760		865		792		772		562	

⁽¹⁾ Šie (bruto) skaitļi norāda uz lietu kopējo skaitu neatkarīgi no lietu apvienošanas to saistības dēļ (viens lietas numurs = viena lieta).

⁽²⁾ Lietas, kas pabeigtas laikposmā no 2022. gada 1. janvāra līdz 2022. gada 30. septembrim.

⁽³⁾ Šajā rubrikā iekļautas gan apelācijas sūdzības, kas iesniegtas atbilstoši Protokola par Eiropas Savienības Tiesas statūtiem 56. pantam, gan šī paša protokola 57. pantā paredzētās apelācijas sūdzības par pagaidu noregulējuma pasākumiem un lēmumiem par iestāšanos lietā.

⁽⁴⁾ "Īpašās procedūras" aptver šādas jomas: juridiskā palīdzība, tiesāšanās izdevumu noteikšana, nolēmumu labošana, lēmuma nepieņemšana, protests par aizmugurisku spriedumu, trešās personas protests, nolēmuma interpretācija, nolēmuma pārskatīšana, pirmā ģenerālvokāta ierosinājuma pārskatīt Vispārējās tiesas nolēmumu izskatīšana, mantas apķīlāšanas procedūra un lietas saistībā ar imunitāti.

3. pielikums

Prejudiciālās lietas, kuru izskatīšana Tiesā pabeigta laikposmā no 2017. gada 1. janvāra līdz 2022. gada 30. septembrim
īpašajās jomās, uz kurām attiecas legīslatīvais lūgums

1. tabula. Attiecīgo lietu skaits *

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	Kopā
Pievienotās vērtības nodoklis	53	47	53	50	51	32	286
Akcīzes nodokļi	5	3	4	3	5	5	25
Muitas kodekss	11	0	7	4	6	2	30
Tarifa klasifikācija	5	6	6	7	7	1	32
Kompensācija un atbalsts pasažieriem	24	64	28	39	63	19	237
Siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotas	3	5	3	3	6	1	21
	101	125	101	106	138	60	631

* Noteiktos gadījumos, kad lieta aptver vairākas īpašās jomas, tā, protams, ir uzskaitīta tikai vienreiz – tajā slejā, kas attiecas uz galveno jomu, ar kuru saistīta šī lieta.

2. tabula. Īpašajās jomās pabeigto lietu procentuālā daļa attiecīgajā gadā pabeigto prejudiciālo lietu kopējā skaitā

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	Kopā
Lietu skaits leģislatīvajā priekšlikumā minētajās īpašajās jomās	101	125	101	106	138	60	631
Pabeigto prejudiciālo lietu kopējais skaits	447	520	601	534	547	382	3031
	22,60 %	24,04 %	16,81 %	19,85 %	25,23 %	15,71 %	20,82 %

3. tabula. Šīm lietām attiecīgajā laikposmā piemērotais procesuālais režīms

	Kopējais lietu skaits	Iztiesāšanas sastāvs *			Secinājumi
		Virspalāta	5 tiesnešu palāta	3 tiesnešu palāta	
Pievienotās vērtības nodoklis	286	2	113	139	113
Akcīzes nodokļi	25	0	12	8	8
Muitas kodekss	30	0	17	11	14
Tarifa klasifikācija	32	0	0	29	2
Kompensācija un atbalsts pasažieriem	237	1	43	20	16
Siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotas	21	0	11	7	10
	631	3	196	214	163

* Atšķirība starp lietu kopskaitu kādā jomā un to lietu kopējo daudzumu, ko pabeiguši dažādi iztiesāšanas sastāvi, būtībā ir izskaidrojama ar to, ka dažas lietas ir pabeigtas ar priekšsēdētāja rīkojumu par lietas izslēgšanu no reģistra, jo prejudiciālais lūgums ticis atsaukts.